

[Udenrigsministeren.]

vi er enige derom, saa maa den Opposition, der ikke nægter sin Tilslutning dertil, ogsaa ville Midlerne, der virkelig er i Stand til at løse Opgaven.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. Madsen-Mygdal og Hr. Christmas Møller har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Hertil kræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg har paa ny bedt om Ordet, fordi jeg ikke føler mig sikker paa, at jeg kan nøjes med en kort Bemærkning, men jeg skal bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt.

Naar den højtærede Udenrigsminister opfordrede os til at give Befolkningen Besked om, hvad det var, vi vilde, saa maa jeg dertil sige, at jeg har allerede her fra denne Plads givet Rigsdagen, Regeringen og ogsaa Befolkningen Besked om, hvad det er, vi vil. Jeg har ikke nævnt udtrykkeligt de Varepositioner, det drejer sig om, og det er ogsaa en Selvfølge, at der er Mulighed for en vis Forhandling, men der er givet den Besked her, til Rigsdagen og til Befolkningen, at vi vil endnu en Tid, men ikke som nogen varig Foranstaltning, af handelspolitiske Grunde, og kun af disse Grunde, være med til at regulere Importen fra de forskellige Lande paa visse enkelte Varegrupper, som har Betydning i saa Henseende, men ikke hele den lange, lange Række af Varegrupper, der ingen som helst Betydning har, men hvorved man kun dynger den ene Vilkaarlighed oven paa den anden og underkaster hele vort Handelsliv Vilkaar, som er ganske uværdige for frie, ansvarlige Virksomheder at arbejde under.

Hvad jeg derimod bebrejder den højtærede Regering, det er dette, at den aldeles ikke giver Rigsdagen og Befolkningen Besked om, hvad det er, den vil. Den foreslaar blot dette ene, at man skal give den højtærede Handelsminister Bemyndigelse til at raade over hele vor Import fra A til Z; han kan lukke for det alt sammen, han kan aabne for det alt sammen, han kan lukke for det halve, han kan lukke for en Fjerdedel; og han kan centralisere Indkøbene, men hvad det er, der skal centraliseres, det ved vi ikke. Ministeren foreslaar Rigsdagen at vedtage en Ordning gældende for halvandet Aar, hvorved han bemyndiges til at gøre lige, hvad der passer ham, og uden at Rigsdagen saa siden

har nogen Indflydelse derpaa. Se, det kalder jeg ikke at give Befolkningen Besked.

Den højtærede Handelsminister udtalte, at det var ikke Oppositionspartierne, der skulde regere, det er Regeringen, der skal regere. Ja, men det er ikke Spørgsmaalet her. Regeringen maa forstaa, at hvis den vil regere, saa maa den nu, som det plejer at være Tilfældet, regere i Samarbejde med Rigsdagen; den kan ikke komme og sige til Rigsdagen: Det er os, der skal regere, og derfor maa I fraskrive jer al Myndighed. Regeringen kan stille sine Forslag om, hvad den vil have importreguleret, og paa hvilken Maade det skal foregaa, men at Rigsdagen i den Anledning skal overlade den højtærede Handelsminister et fuldkommen ubegrænset Diktatur over hele vor Udenrigshandel, ja, det kan Regeringen kræve, men jeg siger dertil, at fra min og mit Partis Side skal den høje Regering ikke regne med Tilslutning.

Jeg skal i øvrigt ikke følge Handelsministeren i hans Betragtninger nu sidst, hvori han stadig søger at paavise, at jeg havde modsat mig Forhandling, og at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde modsat sig Forhandling. Det er slet ikke det, der er Tale om. Det er, som jeg allerede een Gang har sagt — jeg skal ikke blive ved at gentage det her —, positivt urigtigt. Vi har ikke modsat os Forhandling, vi har tværtimod været rede til Forhandling. Det er ikke paabudt i Loven, hvad der skal sættes i Stedet for Valutacentralen, der er kun paabudt dette ene, at Handelsministeren skal indlede Forhandling inden 1. August, og deroverfor har jeg paapeget — det kan ikke modsiges, højtærede Minister! —, at Handelsministeren har ikke indledet Forhandling, hverken før eller efter 1. August, for han har overhovedet ikke nogen Sinde indledet Forhandling.

Jeg skal saa sluttelig for ikke unødigt at forlænge denne Debat — jeg forstaa, at den højtærede Formand nu ønsker den afsluttet — sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg er ganske enig med ham i, at Afsætningsforholdene og Afsætningsmulighederne er livsvigtige for hele Befolkningen, og det er Forhold, der maa behandles med den største Opmærksomhed og under Følelsen af det største Ansvar. Jeg skal slet ikke komme ind paa Enkelt-heder vedrørende de Forhandlinger, der muligvis foregaa eller forestaar nu og i Fremtiden, jeg tror ikke, at det tjener